

POSTANOWIENIE

Dnia 24 października 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Grela

w sprawie z powództwa "C." S.A. w R.
przeciwko C. Okręgowej Spółdzielni [...] w I.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 24 października 2019 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 15 marca 2019 r., sygn. akt I AGa (...),

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę 5400 (pięć tysięcy czterysta) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 15 marca 2019 r., w sprawie z powództwa C. S.A. w R. przeciwko C. w I. o zapłatę, Sąd Apelacyjny w (...) zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że oddalił powództwo, odmiennie rozstrzygnął o kosztach procesu, a także orzekł o kosztach postępowania apelacyjnego.

Powyższe orzeczenie w całości zaskarżył skargą kasacyjną powód, zarzucając naruszenie prawa materialnego, tj. art. 647¹ § 2 zdanie 2 k.c. w związku z art. 60 k.c. i w związku z art. 12 ustawy z dnia 7 kwietnia 2017 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ułatwienia dochodzenia wierzytelności, polegające na ich błędnej wykładni i przyjęciu, że do wyrażenia przez inwestora zgody na zawarcie

przez wykonawcę umowy o roboty budowlane z podwykonawcą, a tym samym do powstania po stronie inwestora solidarnej odpowiedzialności z wykonawcą względem podwykonawcy za zapłatę wynagrodzenia za wykonane przez niego roboty budowlane, niezbędne jest przedłożenie inwestorowi zawartej z tym podwykonawcą umowy lub jej projektu oraz niezbędnej dokumentacji technicznej obejmującej zlecony podwykonawcy zakres robót w sytuacji, gdy w przypadku zgody wyrażanej przez inwestora w sposób czynny przedstawienie takiej dokumentacji - w dacie zawierania umowy przez generalnego wykonawcę z powodem jako podwykonawcę - nie stanowiło warunku powstania po jego stronie takiej odpowiedzialności.

We wnioskach powód domagał się uchylenia zaskarżonego wyroku w całości i oddalenia apelacji pozwanej oraz zasądzenia od pozwanej na jego rzecz kosztów postępowania.

Powód wniósł o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jako, że jest ona oczywiście uzasadniona.

W odpowiedzi na skargę kasacyjną, pozwana wniosła o jej oddalenie i zasądzenie od powoda na jej rzecz kosztów postępowania kasacyjnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W judykaturze już wielokrotnie wypowiedano się na temat charakterystyki skargi kasacyjnej (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 13 czerwca 2018 r., II CSK 71/18, niepubl.). Wskazano tam m.in., że skarga kasacyjna została ukształtowana w przepisach kodeksu postępowania cywilnego jako nadzwyczajny środek zaskarżenia, nakierowany na ochronę interesu publicznego przez zapewnienie rozwoju prawa, jednolitości orzecznictwa oraz prawidłowej wykładni, a także w celu usunięcia z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwych, nie zaś jako ogólnie dostępny środek zaskarżenia orzeczeń umożliwiający rozpoznanie sprawy w kolejnej instancji sądowej.

Koniecznej selekcji skarg pod kątem realizacji tego celu służy instytucja tzw. przedsądu, ustanowiona w art. 398⁹ k.p.c., w ramach której Sąd Najwyższy dokonuje wstępnej oceny skargi kasacyjnej. Ten etap postępowania przed Sądem Najwyższym jest ograniczony - co należy podkreślić - wyłącznie do zbadania przesłanek przewidzianych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 - 4 k.p.c., nie zaś merytorycznej oceny skargi kasacyjnej. W razie spełnienia co najmniej jednej z tych przesłanek, przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jest usprawiedliwione.

Powód wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania oparł na przesłance z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.

Powołując się na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej należy wykazać, że popełnione przy ferowaniu zaskarżonego orzeczenia uchybienia w zakresie stosowania prawa miały charakter kwalifikowany i nie podlegały różnym ocenom, były więc dostrzegalne w sposób oczywisty dla przeciętnego prawnika (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z 12 grudnia 2000 r., V CKN 1780/00, OSNC 2001, nr 3, poz. 52 i z 22 marca 2001 r., V CZ 131/00, OSNC 2001, nr 10, poz. 156).

Szczegółowa analiza sprawy prowadzi do wniosku, że powyższa przesłanka nie została wykazana. Wywód, zawarty w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, sprowadzał się do polemiki z zaskarżonym orzeczeniem, nie zaś wykazania, że popełnione przy ferowaniu zaskarżonego orzeczenia uchybienia w zakresie stosowania prawa miały charakter kwalifikowany i nie podlegały różnym ocenom.

Sąd Apelacyjny sporządził szczegółowe uzasadnienie. Precyzyjnie wyjaśnił w nim dlaczego nie podzielił zapatrywania Sądu a quo w zakresie rozkładu ciężaru dowodu. Wskazał również, dlaczego nie uwzględnił, w okolicznościach rozpoznawanej sprawy, tzw. biernego wyrażenia zgody. W istocie, aktualnie powód kwestionuje wnioski tej oceny, nie wychodząc jednak poza granice polemiki. W drodze zarzutu naruszenia prawa materialnego, powód de facto starał się podważyć dokonaną przez Sąd ad quem ocenę zebranego materiału dowodowego i poczynione przez ten Sąd ustalenia faktyczne.

Tymczasem, nie można tracić z pola widzenia, że zgodnie z art. 398³ § 3 k.p.c., co do zasady podstawą skargi kasacyjnej nie mogą być zarzuty dotyczące ustalenia faktów lub oceny dowodów. Natomiast w myśl art. 398¹³ § 2 k.p.c. w postępowaniu kasacyjnym nie jest dopuszczalne powołanie nowych faktów i dowodów, a Sąd Najwyższy jest związany ustaleniami faktycznymi stanowiącymi podstawę zaskarżonego orzeczenia.

Reasumując, w przedmiotowej skardze kasacyjnej nie powołano argumentów, które mogłyby świadczyć, że w sprawie doszło do oczywistego naruszenia prawa oraz że w wyniku takiego naruszenia prawa zapadł w Sądzie drugiej instancji wyrok oczywiście wadliwy.

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do merytorycznego rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygnięto na podstawie art. 108 § 1 i 98 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. i art. 398²¹ k.p.c.

as]

jw